

TA MESEC V SKUPŠČINI

Zasedanje vseh treh zborov občinske skupščine bo v sredo 29. junija s pričetkom ob 15.30

Delegati bodo razpravljali o:

- Osnutku družbenega dogovora o financiranju funkcionalne dejavnosti krajevnih skupnosti na območju ljubljanskih občin
- Poročilu o izvajanju programa samoprispevka III
- Poročilu o izvajanju začasnih ukrepov družbenega varstva v Živalskem vrtu mesta Ljubljana in predlogu sklepa o prenehanju začasnih ukrepov
- Poročilu o uresničevanju družbenega plana občine in prvem trimesečju leta 1988
- Odločbi o uvedbi komasacijskega postopka v k. o. Dobrova, k. o. Ig, k. o. Pijava gorica in k. o. Lavrišče
- Odločbi o razglasitvi trajno varovalnih gozdov
- Predlogu sklepa o zaključnem računu davkov in prispevkov za leto 1987
- Osnutku dogovora o spremembah in dopolnitvah dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljana za leto 1988
- Osnutku odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu občine Ljubljana Vič-Rudnik za leto 1988
- Programu dela zbora skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje september-december 1988.

Prenehanje začasnih ukrepov v Živalskem vrtu?

O tem bodo odločali delegati na junijski skupščini. Občinski izvršni svet je na podlagi temeljitega poročila začasnega kolegijskega poslovnega odbora (ZKPO) ocenil, da so razmere v Živalskem vrtu takšne, da se lahko ukrep predčasno ukine.

Začasni kolektivni poslovodni organ je svoje delo usmeril na zagotavljanje normalnega poslovanja, reda in discipline ter na: pripravo in sprejem preostalih manjkajočih oziroma pomanjkljivih samoupravnih splošnih aktov, kadrovanje ustreznih delavcev na vodilna oziroma strokovna dela, izvajanje sprejetega plana za tekoče leto s poudarkom na zagotavljanju potrebnih finančnih sredstev ter na izdelavo vsebinske zasnove razvoja oziroma obnove Živalskega vrta. Ves čas je ZKPO (imel je 16 sej) sodeloval s svetom; v pripravah na odločitve pa je bilo izvedenih tudi več zborov delavcev in sestankov sindikalne in mladinske organizacije z ozirom na dograjevanje organizacije in izboljšanje poslovanja, so bili že sprejeti samoupravni akti nekajkrat dopolnjeni. V kratkem bo sprejet tudi pravilnik o medsebojnih delovnih razmerjih.

Kadrovske težave so presežene, svet zavoda je na podlagi razpisa imenoval novega direktorja, ZKPO pa je v skladu s svojimi pristojnostmi izbral računovodjo, blagajnika in mizarja, po nastopu direktorja pa bo izbran še tehnolog. Izboljšani osebni dohodki in še posebej pogoji za delo, bodo bistveno vplivali na lažje razreševanje preostalih kadrovskega potreb.

V tem letu se je pričela gradnja oziroma obnavljanje montažne upravne stavbe s 416 kvadratnimi metri, pripravljalnice hrane s skladišči v površini 115 kvadratnih metrov, vivarja, medvednjaka in objektov otroškega programa. Finančna sredstva so zagotovljena s krediti izvajalcev (Marles in SGP Bežigrad), Zavarovalne skupnosti Triglav, programov Komunalne skupnosti in Območne vodne skupnosti ter lastnih virov in sredstev akcije Pomoč Živalskemu vrtu. Nekoliko kasneje priprave na izdelavo vsebinskih zasnove razvoja oziroma obnove Živalskega vrta, vendar je najboljše delo — opredelitev minimalnih bivalnih zahtev za posamezne živali že opravljeno.

Predvidoma še letos bi tako pristopili k izdelavi urbanistične dokumentacije, in idejnega načrta. Potrebna sredstva so planirana oziroma zagotovljena, z LUZ-om in predstavniki odbora za izgradnjo Biološkega središča pa potekajo pripravljala dela za objavo natečaja.

In ob zaključku tega zapisa velja pripisati tudi to ugotovitev: z odhodom nekaterih delavcev, povečanjem delovne discipline ter reda, z odločnejšim razreševanjem strokovnih in delovnih problemov ter ambicioznimi načrti za naprej, so se bistveno izboljšali tudi medsebojni odnosi v kolektivu. To pa je najbrže največ vredno, saj vemo, da je bil začasni ukrep družbenega varstva sprejet v veliki meri prav zaradi tega.

O IZGRADNJI IZ PROGRAMA TRETJEGA SAMOPRISPEVKA

Zdravstvena postaja Škofljica pred otvoritvijo

Z izglasovanjem tretjim ljubljanskim samoprispevkom smo na območju našega mesta pokrili prostorski primanjkljaj na področju predšolske vzgoje, osnovnošolske vzgoje in izobraževanja, zdravstvene varstva in kulture. Program je obsegal 36 objektov — 13 VVO, 12 osnovnih šol oziroma prizidkov, 7 zdravstvenih, 4 ostale objekte in pridobitev dokumentacije za 4 objekte.

Spremenjeni in zaostreni pogoji gospodarjenja v zadnjih letih so bistveno spremenili tudi razmere, ki so v letu 1981 pogojevale odločitve, sprejete

na referendumu. Stanovanjska gradnja se je upočasnila, zmanjšala se je nataliteta, kar je povzročilo manjše potrebe po vzgojnovarstvenem prostoru.

Na območju naše občine je bilo v program uvrščenih 13 objektov ali 36 odstotkov celotnega programa — 6 VVO, 2 prizidka k osnovnim šolam, 2 zdravstveni postaji, novogradnja glasbene šole ter dograditev in adaptacija Mladinskega klubskega zdravilišča Rakitna. Po spremenjenem terminskem planu koncem leta 1984 je kot posledica zamika gradnje stanovanjske soseske Grba zamaknjena gradnja VVO Viško polje in sicer v obdobju, ko bo izkazana dejanska potreba po tem objektu.

Veliko naporov in usklajevanja zaradi nedorečenosti finančnih virov so terjale tudi sprotne aktivnosti za gradnjo vseh potrebnih komunalnih vodov. Od 12 objektov je dokončanih in predanih v uporabo 11 objektov, zadnji — zdravstvena postaja Škofljica pa predvidoma še pred letnimi počitnicami.

S programom tega samoprispevka smo v občini bistveno povečali družbeni standard in dosegli cilj izenačitve z drugimi ljubljanskimi občinami. Sttevilo mest v vrtcih smo povečali za 480, osnovnošolski prostor smo povečali za 22 učilnic, 2 kuhinji, 3 večnamenske prostore in eno telovadnico. Izboljšali so se tudi pogoji za izvajanje osnovnega zdravstvenega varstva in glasbenega šolstva.

Ob razpravi na občinskem izvršnem svetu pa je bila ponovno odločno postavljena zahteva, da skupnost Samoprispevka III zagotovi prenos objektov in zemljišče na končne uporabnike skupaj z vpisom v zemljiško knjigo. Izvajalce programov (predvsem na Rakitni in OŠ Kolesarja) pa za dokončno odpravo pomanjkljivosti ugotovljenih na tehničnem pregledu in pri obratovanju, da bi ta dva objekta vendarle dobila dokončno uporabno dovoljenje. Pa tudi sicer so izvajalci del dolžni odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti v garancijskem roku.

Razglasitev trajno varovalnih gozdov

Kateri gozdovi se razglasijo za trajno varovalne? Tisti, ki varujejo zemljišča usadov, izpiranja ali krušenja, gozdovi na strmih obronkih ali bregovih voda in gozdovi, ki so izpostavljeni močnemu vetru, dalje gozdovi, ki v hudourniških območjih zadržujejo prenapeto odtekanje voda ter s tem varujejo zemljišča pred erozijo in plazovi, gozdni pasovi, ki varujejo gozdove in zemljišča pred vetrom, vodo, zameti in plazovi.

Občinski komite za kmetijstvo, gozdarstvo in preskrbo je pripravil odločbo o razglasitvi trajno varovalnih gozdov, ki jo bo posredoval v sprejem občinski skupščini. Tako bo znašala skupna površina varovalnih gozdov na območju občine 837,62 ha, od tega je v zasebni lasti 627,94 ha in v družbeni 209,68 ha. Ti gozdovi morajo biti označeni na kartah, ki so sestavni del gozdnogospodarskega načrta. V teh načrtih pa se za trajno varovalne gozdove ne določa etat, dovoljena je le potrebna sečnja, posek posameznih težkih dresov oziroma drevja ob gozdnem robu, ki se zarašča v kmetijske površine... Stroški sanacije trajno varovalnih gozdov zaradi posegov v te gozdove gredo v breme tistega, ki uporablja zemljišče.

Ti gozdovi so: Peči na 11 ha, Hrastence na 5 ha, Grmadi na 196 ha, Lovrenc na 27 ha, Tošča na 119 ha, Strmec na 12 ha, Smolnik na 23 ha, Grajski zavod na 40 ha, Iški Vintgar — Zala na 250 ha, Garavec na 3 ha, Turjak — Bajdine na 3 ha, Suha reber na 10 ha, Krvavski grič na 10 ha, Iška na 128 ha.

Z razglasitvijo trajno varovalnih gozdov se z ničemer ne posega v lastnino na zemljišču in gospodarjenje z gozdovi. Če dosedanje gospodarjenje v teh gozdovih je dovoljevalo predvsem sanitarno sečnjo in sečnjo posameznega drevja. Namen razglasitve varovanja je predvsem v čuvanju vegetacije in tal pred erozijo, plazovi, usadi, zadrževanje nekaterih voda ter varovanje nižje ležečih površin voda, komunalnih in stanovanjskih objektov pred zasipavanjem in plazovi ter nastajanje novih hudournikov. Vsak poseg v teh gozdovih, ki bi prizadel varovalno vlogo gozda ni dovoljen.

150 let spomenika grofa Blagaya

V sklopu praznovanja letošnjega krajevnega praznika, so v nedeljo, 15. maja v Polhovem Gradcu slovesno odkrili tudi obnovljeni obelisk grofa Richarda Ursinija Blagaya. Osrednja slovesnost je to pot potekala pred samim spomenikom ob vznožju Polhograjske gore, mimo domačinov in nekaj naključnih gostov, ki so bili namenjeni na samo goro, pa

dr. Matjaž Kmecl: V Blagayevem obelisku je neka humanistična poanta, zato je bil že zadnji čas, da so ga obnovili

se je je udeležil tudi nestor naše kulture in planinstva dr. Matjaž Kmecl.

Ne preveč številnemu občinstvu, ki je zasedlo ves skromno odmerjeni, a prav idilični prostor pred obeliskom velikega ljubitelja narave, je to pot spregovoril botanik dr. Tone Vrabar, ki je predvsem razgrnil zgodovino spomenika in cvetlice blagajane, hkrati pa nazorno prikazal tudi silen ustvarjalni utrip, ki je vladal pred 150 leti.

»Če 14. maja 1838 h kusatosa ljubljanskega muzeja Henrik Freyerju ne bi prišel saški kralj Friderik August in ga ta ne bi povabil na Polhograjsko goro, naj si ogleda novoodkriti blagajev volčin, tega spomenika ne bi bilo,« je dejal dr. Tone Vrabar. »Kralj se je lastnoročno povzel na Polhograjsko goro, domačemu grofu Blagayu, ki je le leto dni poprej opozoril Freyerja na nenavadno cvetlico blagajano,

Spomenik po obnovitvi

pa se je zdelo vredno, da je velikemu saškemu gostu še isto leto dal postaviti obelisk.

Monumentalni obelisk, prava poezija v kamnu, ki ji je nanovo vdihnil življenje kipar Bine Ambrožič, je pritegnil tudi dr. Matjaž Kmecl: »V tem obelisku je neka humanistična poanta, zato je bil že zadnji čas, da so ga obnovili,« je dejal na samem slavnostnem prizorišču. »Vsekakor gre za edinstven primer, saj zlepa ne najdeš spomin na kralja, ki je gojil rože. Obelisk pa je bil potreben nove obleke tudi zato, ker gre na to goro vsako nedeljo tudi na stotine ljubljancov, in je bil v tako slabem stanju kot smo ga videvali poprej, prav slaba napoved za pot navzgor.«

Tako nanovo obnovljen in z več kot idiličnim ambientom, bo obelisk prejkone nov koristen kamenček v že tako slikovitem polhograjskem mozaiku.

BRANKO VRHOVEC

V Podpeči so praznovali

Vrsti krajevnih praznikov, ki smo jim bili priča te dni, se je v nedeljo, 22. maja pridružila tudi KS Podpeč-Preserje. S tem so obeležili spomin na davni 18. maj 1942, ko je bila požgana vas Kamnik in je več tamkajšnjih mož odšlo v partizane. Ob tej priložnosti so pred krajev-

Priznanja so prejeli:

Priznanja KS: Jože Sojer, Avgust Švigelj, Janez Urbanc, GD Jezero, GD Preserje
Bronaste značke OF: GD Podpeč, Planinsko društvo Podpeč

nim gasilskim domom pripravili večjo slovesnost, ki so se je mimo predstavnikov tamkajšnjega družbenopolitičnega življenja in gasilcev, udeležili tudi nekateri predstavniki naše občine.

Pokratkem uvodnem nagovoru predsednice KK SZDL Podpeč-Preserje Anice Vehar, je zbranim spregovoril predsednik IS skupščine občine Stane Drolj, ki je nazorno in dokaj prepričljivo razgrnil prizadevanja občine pri reševanju aktualnih težav, obenem pa se dotaknil tudi dosežkov in problemov, ki pestijo KS Podpeč-Preserje.

»Živite na območju, ki je lepo in, zdi se, kar preveč vaše,« je med drugim dejal Stane Drolj. Predsednik IS

V kraju so sicer že pred časom pretehtali študijo, ki obeta perspektivno kar dobro ureditev telefonije za celotno območje KS, vendar pa bi bila najbrž prehud finančni zalogaj.

Na proslavi so nato v prisotnosti najvišjih predstavnikov gasilstva v naši občini svoj lonček primaknili tudi krajevni gasilci, ki prav letos praznujejo 80 let svojega delovanja, podelili pa so tudi tradicionalna krajevna priznanja. Za pester kulturni program pa so to pot poskrbeli učenci OŠ »Krimski odred« Preserje in ženski pevski zbor DPD »Svoboda« Podpeč

B. VRHOVEC

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

DVORSKA VAS

Šola brez učencev

O Dvorski vasi pri Velikih Laščah in njenih ljudeh je zapisano ali se je ustno ohranilo toliko legend, da bi jih človek komajda »vkup spravil« kot bi zapisal tamkajšnji velik mož in pisateljska legenda Fran Levstik. Najbolj žgečkljiva pripoveduje o Gasperjevem »sudatu«, ki v času Napole-

Komajda kakih petdeset let staro šolsko poslopje vse bolj načenja zob časa

onove okupacije ni hotel dati obvezne dajatve za francoske vojake, pa je moral za kazen sto dni zibati enega od njih. Stoti dan je Francoza naveličano zvrnil iz zibelke — in je moral spet vse od začetka.

Še huje se je tiste čase godilo kmetu Starču, ki so ga za podoben prekršek Francozi vzeli s seboj in se ni nikoli več vrnil.

Standardni problem — cesta

Kako so se Napoleonovi vojaki pritepli do Dvorske vasi, ni znano. Tudi ne, kako so tjakaj prihajali istrski tovarniki Čiči, ki so tovorili sol in vino. Vsekakor jih je prineslo po stari vijugavi cesti, ki pripelje iz bližnjega Prilesja ali z druge strani z Male Slevnice. Cesta je še danes natanko taka kot včasih, saj pri vsej današnji civilizaciji in napredku ne premore niti krpicke asfalta, in je kot taka še vedno bolj primerna za konjsko in volovsko vprego, kot pa za avtomobile.

»Ta cesta je res križ,« se hudeje nad pomanjkljivostjo domačin Janez Hočevar, ki je bil dolga leta pri krmlu vaškega odbora. »Dokler jo je vzdrževalo Komunalno podjetje, je bila še kar, odkar pa jo je prevzelo Cestno podjetje Ljubljana, je z njo vse slabše in slabše. Prometa pa je vse več. Zdaj si vsaj že kakih petnajst let prizadevamo, da bi jo pokrili z asfaltom in vsaj desetkrat so nas